

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.687 van 17 januari 2000
in de zaak A. 72.674/IX-1681.**

In zake : de NV Lightpoint Europe (A.G. ZURICH),
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Prinses Clementinalaan 122

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Landbouw en Kleine en
Middelgrote Ondernemingen, thans de
minister van Landbouw en Middenstand,
2. het Rijksinstituut voor de Sociale Verze-
keringen der Zelfstandigen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Lightpoint Europe (A.G. ZURICH) op 27 december 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 17 oktober 1996 van de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen, waarbij haar aanvraag tot ontheffing van de hoofdelijke aansprakelijkheid niet ontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van 13 november 1996 van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen waarbij wordt beslist dat aan haar aanvraag tot herziening van de beslissing van 17 oktober 1996 van de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen geen positief gevolg kan worden verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 december 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BRAL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A. LOUF die, loco advocaat H. DIEPENDAELE, verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een aangetekende brief van 12 februari 1996 wordt de verzoekende vennootschap als hoofdelijk aansprakelijke aangemaand de achterstallige sociale bijdragen van haar vroegere afgevaardigd bestuurder, Godelieve SCHALCKENS, in totaal 644.055 F. te betalen.

1.2. De verzoekende partij vraagt op 27 februari 1996 om ontheffing van de hoofdelijke aansprakelijkheid voor de kwartaalbijdragen verschuldigd door Godelieve SCHALCKENS (eerste kwartaal 1987 tot tweede kwartaal 1990).

1.3. De aanvraag om ontheffing wordt op 17 oktober 1996 door de Vijfde Kamer van de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen als volgt onontvankelijk verklaard :

"Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 15, 17, 22 en 36;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 80 tot 94 bis;

Gelet op het artikel 15, § 1, derde, vierde en vijfde lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : «De zelfstandige is, samen met de helper, hoofdelijk gehouden tot de betaling van de door deze laatste verschuldigde bijdragen. Hetzelfde geldt voor de rechtspersonen voor de bijdragen verschuldigd door hun vennoten of mandatarissen. Wanneer de echtgenoot-helper is onderworpen in de plaats van zijn echtgenote, is deze laatste hoofdelijk gehouden tot betaling van de bijdragen welke haar man verschuldigd is.

In de gevallen voorzien in de twee voorgaande alinea's kunnen de bijdragen gevorderd worden van de hoofdelijk aansprakelijke personen, zelfs indien de onderworpenen vrijstelling heeft bekomen bij beslissing van de Commissie bedoeld in artikel 22.» (Commissie voor vrijstelling van bijdragen);

Gelet op artikel 17, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : «De zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benaant, kunnen volledige of gedeeltelijke vrijstelling aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene Commissie»;

Gelet op artikel 17, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : «De personen hoofdelijk aansprakelijk krachtens artikel 15, § 1, kunnen, onder dezelfde voorwaarden, vragen van deze aansprakelijkheid geheel of gedeeltelijk te worden ontheven»;

Gelet op artikel 88, § 1 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «De onderworpenen die een vrijstelling wensen te bekomen en de personen bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 38, die van hun solidaire verantwoordelijkheid wensen ontheven te worden, moeten een aanvraag indienen (...)»;

Gelet op artikel 88, § 3 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «Opdat de aanvraag van een persoon bedoeld in artikel 17, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 38 ontvankelijk zou zijn, moet zij worden ingediend hetzij bij de griffie van de Commissie, bij een ter post aangetekend schrijven of door het neerleggen van een verzoekschrift, hetzij bij zijn sociaal verzekeringsfonds bij een ter post aangetekend schrijven, binnen twaalf maanden volgend op het kalenderkwartaal in de loop waarvan het sociaal verzekeringsfonds hem verzocht heeft te betalen in de plaats van de onderworpenen»;

Gelet op artikel 88, § 4 van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «Zo de in § 2 of § 3 bedoelde persoon overleden is in de periode gedurende welke de termijn loopt om, naar gelang van het geval, een aanvraag tot vrijstelling of tot ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid in te dienen, moet de aanvraag van zijn of haar rechthebbenden, om ontvankelijk te zijn, binnen de zes maanden die volgen op het kalenderkwartaal in de loop waarvan zij werden verzocht te betalen in de plaats van de verzekeringsplichtige ingediend worden op de wijze voorzien in § 2, 1° van dit artikel»;

Gelet op artikel 90, § 2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : «De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan hetzij door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter»;

Gelet op de aanvraag om ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid ingediend op 29/02/1996 en geregistreerd op 21/03/1996;

Overwegende dat deze aanvraag om ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid op de volgende driemaandelijks bijdragen betrekking heeft : van 1/87 t.e.m. 2/90;

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Overwegende dat de aanvraag niet aan de in voornoemd artikel 88, § 3 gestelde voorwaarde voldoet voor de volgende driemaandelijks bijdragen : van 1/87 t.e.m. 2/90;

BESLIST :

De aanvraag om ontheffing van hoofdelijke aansprakelijkheid is niet ontvankelijk voor de volgende driemaandelijkse bijdragen : van 1/87 t.e.m. 2/90".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij meegedeeld met een aangetekende brief van 25 oktober 1996.

1.5. Met een brief van 6 november 1996, gericht aan de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vraagt de verzoekende partij om herziening van de beslissing van 17 oktober 1996 van de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen.

1.6. Op 13 november 1996 stuurt de tweede verwerende partij aan de verzoekende partij de volgende brief :

"Uw schrijven van 6.11.1996 in goede orde ontvangen.

(...)

Aan uw aanvraag tot herziening van de beslissing van de Commissie van vrijstelling van Bijdragen kan echter geen positief gevolg worden verleend. Deze mogelijkheid werd immers door art. 85 van de wet van 30.12.1992 houdende sociale en diverse bepalingen afgeschaft".

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als middel aanvoert dat de eerste bestreden beslissing is genomen met schending van artikel 90, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement ter uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, van het algemeen beginsel van

de rechten van de verdediging, de hoorplicht en het vertrouwensbeginsel, doordat zij, noch haar raadsman, vanwege de commissie enige uitnodiging heeft ontvangen om op de zitting aanwezig te zijn of om gehoord te worden, terwijl ze in haar aanvraag, meer bepaald in het gestandaardiseerd inlichtingsformulier A, de wens heeft uitgedrukt om door de commissie te worden gehoord en hiervoor advocaat L. VAN DEN BOSSCHE als haar gevolmachtigde heeft aangeduid;

2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij hierop antwoordt dat niet werd overgegaan tot de uitnodiging ter zitting op basis van de overweging dat de aanwezigheid ter zitting geen invloed meer kon hebben op de te nemen beslissing, waardoor de aanwezigheid in dergelijke omstandigheden als overbodig moet worden beschouwd, dat de aanvraag in haar geheel immers onontvankelijk moest worden verklaard zodat het dossier op de zitting niet ten gronde zou worden besproken;

2.3. Overwegende dat artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalt :

"§ 2. [De zittingen van de Commissie zijn niet openbaar.]

[De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter.]"

dat deze bepaling geen uitzondering maakt voor het geval de aanvraag onontvankelijk is; dat ook wanneer de gegrondheid van de aanvraag niet ter zitting behandeld wordt, in tegenstelling tot wat de eerste verwerende partij beweert, de aanwezigheid van de aanvrager nuttig

kan zijn, al was het maar om hem in staat te stellen zijn standpunt uiteen te zetten met betrekking tot het vervuld zijn van de ontvankelijkheidsvoorwaarden; dat in het inlichtingsformulier A de verzoekende partij positief antwoordde op de vraag of "hij wenste uitgenodigd te worden om door de commissie te worden gehoord"; dat zij eraan toevoegde dat de vennootschap er vertegenwoordigd zou worden door "Meester Luc VAN DEN BOSSCHE, Prinses Clementinalaan 122, 9000 GENT"; dat door noch de verzoekende partij, noch haar raadsman op te roepen voor de zitting van 17 oktober 1996, terwijl dit uitdrukkelijk in het inlichtingsformulier was gevraagd, de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 heeft geschonden; dat het middel gegrond is;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep wat de tweede bestreden beslissing betreft.

Overwegende dat in haar memorie van wederantwoord de verzoekende partij opmerkt dat ze de nietigverklaring van de beslissing van 13 november 1996 slechts in ondergeschikte orde vordert, met name voor zover de Raad van State van oordeel is dat de eerste bestreden beslissing van 17 oktober 1996 niet vernietigd dient te worden, dat indien de Raad van State tot het besluit zou komen dat de eerste beslissing toch rechtsgeldig zou zijn, ze dan pas belang heeft bij een vernietiging van de weigering deze beslissing te herzien; dat de verzoekende partij aldus haar belang beperkt bij een vernietiging van de tweede bestreden beslissing voor het geval waarin de eerste bestreden beslissing niet door de Raad van State wordt vernietigd; dat ingeval van vernietiging van de oorspronkelijke beslissing de verzoekende partij uiteraard geen belang meer heeft bij een vernietiging van de weigering om deze beslissing te herzien; dat het beroep, in zoverre het gericht is tegen de tweede beslissing, onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 17 oktober 1996 van de commissie voor Vrijstelling van Bijdragen, waarbij de aanvraag van de verzoekende partij tot ontheffing van de hoofdelijke aansprakelijkheid niet ontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien januari 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.